

ข้อสังเกต
การประชุมสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ
ครั้งที่ ๒๔/๒๕๖๐
วันจันทร์ที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๐

เรื่องพิจารณา

ระเบียบวาระที่ ๓ รายงานของคณะกรรมการธิการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จำนวน ๒ เรื่อง

๑. แผนการปฏิรูประบบการอุดมศึกษา
๒. การสร้างกลไกประชารัฐระดับพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาแบบมีส่วนร่วม

เรื่องที่ ๑ แผนการปฏิรูประบบการอุดมศึกษา

ข้อสังเกตของสมาชิกในที่ประชุม

นายศุภจิต นาคทรพรพ

๑. ภาครัฐควรสนับสนุนให้สถาบันการศึกษามีอิสระทางด้านวิชาการ และมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ ตลอดจนมีระบบธรรมาภิบาลที่มีประสิทธิภาพ

๒. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิรูปโครงสร้างระบบการอุดมศึกษาได้เสนอให้มีการแยกการบริหารจัดการอุดมศึกษาออกจากกระทรวงศึกษาธิการนั้น อาจจะไม่สามารถแก้ไขปัญหาการปฏิรูประบบการอุดมศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากปัญหาการปฏิรูประบบการอุดมศึกษา นอกจากการปฏิรูปการบริหารจัดการและหลักสูตรการเรียนการสอนในสายวิชาการแล้ว ยังรวมถึงการปฏิรูปการศึกษาในสายวิชาชีพอาชีวศึกษาด้วย ดังนั้น คณะกรรมการจึงควรมีการแก้ไขปรับปรุงรายงานให้ครอบคลุมในเรื่องดังกล่าว

๓. คณะกรรมการควรมีการเพิ่มเติมข้อมูลหรือรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในส่วน of สถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร เพื่อให้รายงานของคณะกรรมการมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

๔. ปัญหาความเหลื่อมล้ำในด้านมาตรฐานของสถาบันการศึกษาเป็นปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งที่ภาครัฐจะต้องเข้ามาดำเนินการแก้ไขอย่างเป็นระบบ โดยจะต้องมุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญในเรื่องของการพัฒนาคุณภาพของสถาบันการศึกษา ตลอดจนคุณภาพของครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน

นายนิกร จำนง

๑. แผนการปฏิรูประบบการอุดมศึกษาควรมีเป้าหมายในการปฏิรูปที่ชัดเจน และจะต้องสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับอัตลักษณ์หรือวิถีชีวิตของคนไทย โดยจะต้องคำนึงอยู่เสมอว่าจะทำอย่างไรให้การศึกษาระบบสามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา

๒. ภาครัฐควรมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาในด้านโครงสร้างของระบบการอุดมศึกษา ตลอดจนหลักสูตรการเรียนการสอนต่าง ๆ โดยอาจจะมีการเรียบเรียงหรือรวบรวมข้อมูลในเรื่องดังกล่าวเพื่อหาข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดต่าง ๆ และนำมาใช้เป็นข้อมูลในการปฏิรูประบบการการศึกษาให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

๓. ปัญหาเรื่องคุณภาพของการศึกษาเป็นปัญหาที่สำคัญมากประการหนึ่ง ซึ่งภาครัฐจะต้องเร่งให้มีการยกระดับมาตรฐานของสถาบันการศึกษา รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ตลอดจนเร่งผลิตครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อให้เป็นแม่พิมพ์ของชาติ แต่อย่างไรก็ตาม หากจะต้องมีการกลับมาจัดตั้งหน่วยงานเดิมอย่างทบวงมหาวิทยาลัย หรือมีการแยกการบริหารจัดการอุดมศึกษาออกจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมเข้ากับหน่วยงานอื่น หรือจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาใหม่ ควรจะต้องมีเหตุผลรองรับที่ชัดเจนหรือสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าหากดำเนินการตามข้อเสนอดังกล่าวแล้วจะสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างแท้จริง

นายกษิต ภิรมย์

๑. ควรโอนภาระหน้าที่เกี่ยวกับการอุดมศึกษาทั้งหมดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้ที่ประชุมอธิการบดีเป็นผู้บริหารจัดการ และยกเลิกสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) หรือให้มีทบวงในกำกับดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อไม่ให้มีการตั้งกระทรวงมหาวิทยาลัยขึ้นมาใหม่

๒. หากมหาวิทยาลัยมีภารกิจเกี่ยวกับการบริหารจัดการทรัพย์สิน อาจเกิดปัญหาทับซ้อนกับภารกิจด้านวิชาการ ดังนั้น ควรจัดตั้งองค์กรเฉพาะเพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการและการจัดสรรรายได้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับนิสิตนักศึกษาอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ไม่ควรให้นักการเมืองเข้ามาดำรงตำแหน่งในสภามหาวิทยาลัย เพื่อความโปร่งใสในการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์ธรรมศักดิ์ พงศ์พิชญามาตย์

๑. ควรจัดตั้งกระทรวงอุดมศึกษา เพื่อกำกับดูแลการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นการเฉพาะ และให้แยกการกำกับดูแลคุณภาพการศึกษาออกจากการประกันคุณภาพการศึกษาให้ชัดเจน รวมทั้งเน้นการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาเป็นสำคัญ

๒. การแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาจะต้องพิจารณาถึงศักยภาพของแต่ละสถาบันอุดมศึกษาว่ามีประวัติความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเป็นอย่างไร ซึ่งบางแห่งจะเน้นการวิจัยและการพัฒนาเทคโนโลยีมากกว่าการเรียนการสอน ดังนั้น การจัดกลุ่มดังกล่าวควรพิจารณาถึงจุดเน้นหรือความเชี่ยวชาญในแต่ละด้าน นอกจากนี้ ควรมีการจัดแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาตามภูมิภาค ซึ่งประกอบด้วยมหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ และมหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อภาครัฐและมหาวิทยาลัยในอนาคต

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช

ควรแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น ๕ ประเภท ดังนี้ ๑) มหาวิทยาลัยวิจัย ๒) มหาวิทยาลัยเชี่ยวชาญเฉพาะ ๓) มหาวิทยาลัยเพื่อการพัฒนาประเทศ ๔) สถาบันการศึกษาเฉพาะทาง และ ๕) สถาบันการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา โดยอาจส่งเสริมและสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยมีการบูรณาการและร่วมมือกับสถาบันอาชีวศึกษา เพื่อพัฒนาให้นักศึกษาที่จบการศึกษามีงานทำและสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นายทวีศักดิ์ กอนันต์กุล

๑. ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากและมีความหลากหลาย ซึ่งแต่ละสถาบันจะต้องทำความเข้าใจตนเองว่าเป็นสถาบันแบบใด เพื่อจะได้สร้างวัฒนธรรมและสร้างระบบการจัดการการกำกับดูแล (ธรรมาภิบาล) ที่สอดคล้องในการขับเคลื่อนความเป็นเลิศและความทันสมัยของสถาบัน ดังนั้นควรกำหนดแนวทางในการทำหน้าที่ให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างจุดเด่นและความสามารถในการแข่งขันกับนานาชาติได้อย่างมีคุณภาพ

๒. รัฐควรส่งเสริมสนับสนุนมหาวิทยาลัยเอกชนที่มีความสามารถในการสร้างความโดดเด่นและความเป็นเลิศทางวิชาการได้อย่างมีคุณภาพ

๓. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ ควรปฏิรูประบบการอุดมศึกษาในส่วน of สถาบันอุดมศึกษาอย่างจริงจัง พร้อมทั้งให้ความสำคัญและมุ่งเน้นในการจัดโครงสร้างหน่วยงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยในระยะยาวอย่างรอบด้าน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนด้านนวัตกรรมให้แก่นิสิตนักศึกษาให้มีความชำนาญและมีความเชี่ยวชาญสามารถเผยแพร่ความรู้สู่สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. ควรพัฒนาบุคลากรทางด้านวิชาการให้มีความเป็นเลิศในสาขาวิชาการใหม่ ๆ ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ที่มีความทันสมัยและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

๕. ควรกำหนดกฎเกณฑ์การสรรหากรรมการสภามหาวิทยาลัยให้มีความชัดเจน ครอบคลุม โดยจะต้องเป็นผู้ที่มีความเป็นมืออาชีพ มีชื่อเสียงระดับประเทศเกี่ยวกับด้านการศึกษา ตลอดจนเป็นผู้ที่มีเกียรติภูมิและได้รับความไว้วางใจจากประชาชนและสังคม

๖. ควรส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาประเภทต่าง ๆ เพื่อบูรณาการและจัดการศึกษาไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗. ควรส่งเสริมสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญเพื่อความเป็นเลิศหรือตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ให้ลดการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่เกินความต้องการของตลาดแรงงาน

นายอำพล จินดาวัฒนะ

๑. การปฏิรูประบบการอุดมศึกษาควรกำหนดหลักปรัชญาอุดมศึกษาให้มีความชัดเจน โดยแบ่งออกเป็น ๓ ประการ ดังนี้ ๑) เพิ่มความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ๒) สร้างโอกาสให้คนทุกคนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และ ๓) สร้างความรู้ในระดับปัญญาของชาติ

๒. ควรกำหนดหน้าที่สถาบันอุดมศึกษาเป็น ๓ ประการ ดังนี้ ๑) วิจัย สร้างความรู้ และนวัตกรรม ๒) สนับสนุนการพัฒนาสังคมและชุมชนท้องถิ่น และ ๓) สร้างคน

๓. ควรจัดแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาออกเป็น ๔ ประเภท ดังนี้ ๑) สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ๒) สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ ๓) สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และ ๔) สถาบันอุดมศึกษากิจการเพื่อสังคม

๔. หน้าที่ของรัฐในการส่งเสริมการปฏิรูประบบการอุดมศึกษาจะต้องประกอบด้วย ๓ ประการ ดังนี้ ๑) ควบคุม กำกับนโยบายและทิศทางการปฏิรูประบบการอุดมศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ๒) ควบคุมมาตรฐานการดำเนินการหรือการปฏิบัติการที่เกี่ยวเนื่องกับการปฏิรูประบบการอุดมศึกษาให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และ ๓) ถ่วงดุลการปฏิรูประบบการอุดมศึกษาให้เป็นไปตามทิศทางที่ต้องการ โดยใช้เครื่องมือทางกฎหมาย งบประมาณ และการบริหารเชิงนโยบาย

พลตำรวจเอก เรืองศักดิ์ จริตเอก

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้บัญญัติไว้ในหมวด ๑๖ การปฏิรูปประเทศ มาตรา ๒๕๘ จ.ด้านการศึกษา (๔) ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนทุกระดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ตามความถนัด และปรับปรุงโครงสร้างของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยสอดคล้องกันทั้งในระดับชาติและระดับพื้นที่ ดังนั้น การปฏิรูประบบการอุดมศึกษาจะต้องไม่ละเลยการมีส่วนร่วมของภาคส่วนท้องถิ่นในการกำหนดหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน โดยส่งเสริมให้แต่ละภาคส่วนร่วมกันเสนอความคิดเห็น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พลอากาศตรี เฉลิมชัย เครืองาม

๑. การปฏิรูปโครงสร้างระบบการอุดมศึกษา โดยการรวมงานอุดมศึกษาเข้ากับงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัย เช่น การจัดตั้งเป็นกระทรวงอุดมศึกษาและวิทยาศาสตร์ เป็นต้น อาจเป็นการมุ่งเน้นงานด้านวิทยาศาสตร์เพียงด้านเดียว

๒. การปฏิรูประบบการอุดมศึกษาควรกำหนดคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับการเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จ (Greats) ไว้ในหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การมีความรู้รอบด้าน การมีความรับผิดชอบ การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การซาบซึ้งในความงาม คุณค่าของศิลปะ ดนตรี และสถาปัตยกรรม การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการมีจิตวิญญาณ

๓. ควรกำหนดให้มีกฎหมายกลางเกี่ยวกับระบบการอุดมศึกษาอย่างน้อย ๑ ฉบับ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งนำไปเป็นเกณฑ์มาตรฐานและปรับใช้ให้มีความสอดคล้องกัน โดยบัญญัติให้มีหลักเกณฑ์กลางในด้านต่าง ๆ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ และการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น

นายสมพงษ์ สระกวี

สถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งผลิตและพัฒนาบุคลากรที่จำเป็นสำหรับทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การปฏิรูประบบการอุดมศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลจะต้องมีการเรียนรู้จากประเทศที่ประสบความสำเร็จ โดยนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

นายกิตติ กิตติโชควัฒนา

๑. ควรกำหนดแนวทางการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมที่พึงประสงค์ของนักศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของไทย ทั้งสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ โดยต้องพัฒนาไปพร้อมกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและด้านคุณธรรมจริยธรรมออกสู่สังคม

๒. ควรมีการจัดตั้งวิทยาลัยชุมชนในพื้นที่ชนบทให้ครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนโอกาสของผู้ที่อยู่ห่างไกลให้มีโอกาสเข้าสู่ระบบการศึกษาและสนองความต้องการกำลังคนระดับกลางในแขนงวิชาของแต่ละพื้นที่ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป

ศาสตราจารย์ดุสิต เครืองาม

๑. การกำหนดแนวทางแก้ไขการส่งเสริมความเข้มแข็งของระบบการศึกษาชาติ โดยจัดแบ่งกลุ่มตามศักยภาพของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา นั้น อาจทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของสถาบันอุดมศึกษา และอาจทำให้เกิดความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษามีภารกิจที่คล้ายกัน คือ การจัดให้มีการเรียนการสอน การทำวิจัย การบริการวิชาการ และการบริการสังคม ดังนั้น ควรมีการพิจารณาเนื้อหาสาระสำคัญในส่วนนี้หรืออาจมีการกำหนดกลุ่มตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษาแทน เช่น กลุ่มมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มสถาบัน และกลุ่มวิทยาลัย เป็นต้น

๒. การกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์มีการขอตำแหน่งทางวิชาการอย่างสม่ำเสมอ กล่าวคือ หากไม่ได้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ภายใน ๕ ปี และอาจารย์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ หากไม่ได้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ภายใน ๗ ปี ให้พ้นจากตำแหน่ง นั้น อาจทำให้เกิดการตีความที่คลาดเคลื่อนได้ ดังนั้น ควรมีการพิจารณาเนื้อหาในส่วนนี้ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงมากขึ้น หรือกำหนดใช้แนวทางการส่งเสริมจัดฝึกอบรมและการเพิ่มเงินในตำแหน่งเพื่อสร้างแรงจูงใจและหากไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ให้มีการตัดเงินเพิ่มในตำแหน่งแทน

นายสุรินทร์ จิรวินิชย์

การแยกการบริหารจัดการอุดมศึกษาออกจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยรวมงานอุดมศึกษาเข้ากับงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัย นั้น อาจทำให้ภารกิจมีความหลากหลาย และไม่สามารถดำเนินการได้อย่างครอบคลุมทั้งหมด ซึ่งหากแปลความหมายคำว่า “มหาวิทยาลัย” ตามพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถานแล้ว กล่าวคือ สถาบันอุดมศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชา หรือหลายกลุ่มสาขาวิชา รวมทั้งดำเนินการวิจัยและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้น ควรมีการพิจารณาเนื้อหาในส่วนนี้ให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์กันอย่างเป็นระบบ

เรื่องที่ ๒ การสร้างกลไกประชารัฐระดับพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาแบบมีส่วนร่วม

ข้อสังเกตของสมาชิกในที่ประชุม

นายกษิต ภิรมย์

๑. ควรกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีหลักสูตรกลางหรือหลักสูตรมาตรฐาน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดให้มีสัดส่วนร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียน และหลักสูตรที่ท้องถิ่นเป็นผู้กำหนดให้มีสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียน

๒. หากองค์ประกอบของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาโดยประชารัฐระดับจังหวัดหรือระดับอำเภอ มีผู้แทนส่วนราชการเป็นประธานอาจส่งผลให้กรรมการที่มาจากภาคส่วนอื่นไม่กล้านำเสนอความคิดเห็น ดังนั้น ควรให้ผู้แทนภาคเอกชนหรือภาคประชาชนทำหน้าที่ในคณะกรรมการ โดยส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนหรือที่ปรึกษาที่จะเกิดความเหมาะสม

๓. องค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่งควรจัดสรรงบประมาณในสัดส่วนเดียวกับการจัดสรรงบประมาณในด้านการศึกษารัฐบาล เพื่อกำหนดวงเงินงบประมาณที่ชัดเจนในการสนับสนุนให้กับโรงเรียนและสถาบันการศึกษาในพื้นที่ทุกแห่ง โดยให้คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาโดยประชารัฐเป็นผู้บริหารจัดการระบบการศึกษาในระดับจังหวัด และมีสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาด้านวิชาการ

นายวรรณธรรม กาญจนสุวรรณ

๑. ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนควรมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มและดำเนินการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยต้องมีการกำหนดเป้าหมายและกระบวนการปฏิรูปที่มีทิศทางและชัดเจน นอกจากนี้ ภาคเอกชนและภาคประชาชนควรมีจิตสำนึกสาธารณะและสามารถเข้าถึงข้อมูลที่ครบถ้วนในทุกมิติ เพื่อให้การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาเกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม

๒. ควรกำหนดหน่วยงานซึ่งทำหน้าที่ประมวลผลและบูรณาการความคิดเห็นของภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาแบบมีส่วนร่วม เพื่อนำเสนอข้อเสนอแนะต่อผู้มีอำนาจในเรื่องดังกล่าว

๓. ปัญหาการบริหารงานบุคคลกรณีเมื่อครูมีตำแหน่งหน้าที่สูงขึ้นหรือมีความรู้ความสามารถมักจะขอโอนย้ายไปยังสถานศึกษาขนาดใหญ่ ส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนครูในสถานศึกษาขนาดเล็ก ดังนั้น ควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการให้ครูสามารถปฏิบัติหน้าที่ในสถานศึกษาขนาดเล็กแต่สามารถก้าวหน้าในอาชีพเช่นเดียวกับสถานศึกษาขนาดใหญ่

นายสถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์

ควรนำรูปแบบวิชาชีพเพื่อสังคมมาใช้ในการดำเนินการด้านการศึกษาแบบมีส่วนร่วม กล่าวคือการดำเนินการโดยวิธีการรูปแบบธุรกิจ แต่มีเป้าหมายเพื่อสังคมในด้านการศึกษา รวมทั้งรัฐควรมีมาตรการจูงใจให้เอกชนจัดตั้งวิชาชีพเพื่อสังคม เช่น สิทธิประโยชน์กรณีการจัดตั้งกองทุนวิชาชีพเพื่อสังคม เป็นต้น เพราะหากมีวิชาชีพเพื่อสังคมด้านการศึกษาเพิ่มมากขึ้นก็จะส่งผลให้ระบบการศึกษาเกิดการพัฒนาคูณภาพด้วย

กลุ่มงานคณะกรรมการการป้องกันและบรรเทา
ผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย
สำนักกรรมการ ๓